

Σείτ Αλντογάν

Σε πλήρη γνώση της Μόσχας ήταν η εισβολή που διέταξε ο Ερντογάν στη Συρία. Ο Πούτιν φαίνεται πως έδωσε το πράσινο φως, με την ελπίδα να τιμωρήσει τους Κούρδους για τη σύμπλευσή τους με τις ΗΠΑ και, τελικά, να τους αποσπάσει από την αγκαλιά τους

Σε ιδιαίτερως δεινή θέση έχουν περιέλθει οι Κούρδοι της βόρειας Συρίας

Η πραγματική ειρήνη και ελευθερία θα έρθουν όταν οι λαοί θάψουν τους εισβολείς τους

Πριν μπουν στο καντόνι του Αφρίν, στη βορειοδυτική Συρία, οι επικεφαλής των τουρκικών στρατιωτικών δυνάμεων, καθώς και ο αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών της χώρας επισκέφθηκαν τη Μόσχα. Φαίνεται, λοιπόν, ότι παρασκηνακά είχαν συζητηθεί όλα με τους Ρώσους. Το καθεστώς του Ερντογάν, με την επίθεση αυτή, είναι φανερό ότι κήρυξε τον πόλεμο πρώτα απ' όλα ενάντια στους λαούς της Τουρκίας και των γειτονικών χωρών. Ταυτόχρονα, διεμήνυσε στις ΗΠΑ ότι απαιτεί μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα, το οποίο επιχειρεί να πάρει δυναμικά - φτάνοντας ακόμη και να απειλεί, αν και δεν θα το τολμήσει, ότι θα στρέψει τα πυρά της κατά των Αμερικανών στην περιοχή.

Αυτή τη στιγμή, σε όλη την Τουρκία επικρατεί ατμόσφαιρα πολέμου με τη μαύρη προπαγάνδα του εθνικισμού. Δεκάδες χιλιάδες τζαμιά καλούν καθημερινά τον κόσμο να προσευχηθεί για τους τούρκους στρατιώτες και τζιχαντιστές. Χιλιάδες νέοι μαζεύονται μπροστά στις στρατιωτικές υπηρεσίες για να πάνε στον στρατό και να πολεμήσουν εθελοντικά, ενώ σχεδόν σύσσωμος ο αστικός τύπος που ελέγχεται από τον Ερντογάν μιλάει για νίκη και κάνει αναφορά στην ιστορία του «μεγάλου έθνους».

Παράλληλα με αυτήν την κατάσταση, αυξάνεται η κρατική τρομοκρατία μέσα στη χώρα και το καθεστώς απαγορεύει όποια ψίχουλα έχουν μείνει από τα δικαιώματα. Εκατοντάδες άνθρωποι έχουν συλληφθεί. Έχει απαγορευτεί σχεδόν οτιδήποτε γράφεται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα ΜΜΕ, ενώ δεν επιτρέπεται καν να παιχτούν θεατρικά έργα. Ο Ερντογάν, μόλις ξεκίνησε η εισβολή, ούρλιαζε και διεμήνυε ότι «όσοι θέλουν να βγουν στους δρόμους να ξέρουν ότι θα τους συντρίψουμε ανελέητα. Η αστυνομία θα βρεθεί στον σβέρκο τους». Και τώρα κάνει πράξη την απειλή του.

Αυτό σημαίνει ότι θα χρησιμοποιήσει την εισβολή και για να ελέγξει ακόμη πιο ασφυκτικά την εσωτερική κατάσταση. Έτσι κι αλλιώς, ύστερα από την απόπειρα πραξικοπήματος και μέχρι σήμερα, η Τουρκία κυβερνιέται με προεδρικά διατάγματα. Τώρα ο Ερντογάν έχει άλλο ένα «πλεονέκτημα». Όπως λέει το καθεστώς, «η χώρα βρίσκεται σε συνθήκες πολέμου», οπότε θα χρησιμοποιήσει κάθε δυνατότητα για να εξασφαλίσει τη δικτατορία του.

Το αξιοσημείωτο είναι ότι όλα τα αστικά κόμματα, συμπεριλαμβανομένης της αξιωματικής αντιπολίτευσης των κεμαλιστών του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος, ταξιδεύουν... μέσα στο καράβι του Ερντογάν, καθώς στηρίζουν ολόψυχα και αναφανδόν τη στρατιωτική εισβολή στη Συρία. Αυτή δε η έκτακτη κατάσταση είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα συνεχιστεί μέχρι τις προεδρικές εκλογές. Δεν είναι, μάλιστα, απίθανο μέσα σε αυτή την εθνικιστική και μαύρη ατμόσφαιρα, ο Ερντογάν να κηρύξει πρόωρες εκλογές.

Όλα αυτά σημαίνουν πως ο συγκεκριμένος πόλεμος δεν διεξάγεται μόνο στο Αφρίν, αλλά και ενάντια στους λαούς της Τουρκίας. Δηλαδή, είναι ένας πόλεμος τόσο εσωτερικός όσο και εξωτερικός.

Ειδικά η ενδυνάμωση του κουρδικού κινήματος και οι κατακτήσεις του από την αρχή του πολέμου της Συρίας είχαν γίνει εφιάλτης για το καθεστώς της Τουρκίας. Με τις εξελίξεις στη Συρία, ο Ερντογάν έκανε στροφή 180 μοιρών και άλλαξε τελείως την πολιτική του ενάντια στους Κούρδους. Με άλλα λόγια, από την πολιτική που συμπυκνωνόταν στη φράση «το Κουρδικό θα το λύσουμε εμείς», πέρασε στην πολιτική «εμείς θα λιώσουμε τους Κούρδους».

Η εξήγηση είναι απλή: Η απελευθέρωση κουρδικών περιοχών από τους ίδιους τους Κούρδους σήμαινε ότι η Τουρκία θα συνορεύει εκατοντάδες χιλιόμετρα με τα εδάφη που ελέγχουν. Η ελευθερία των Κούρδων στα άλλα κομμάτια και οι απαιτήσεις περί αυτονομίας ή ακόμη και συγκρότησης ανεξάρτητου κράτους θα οδηγούσαν πραγματικά στον διαμελισμό της Τουρκίας. Αυτός, ακριβώς, ο φόβος οδήγησε το τουρκικό καθεστώς σε πιο επιθετική πολιτική ενάντια στους λαούς, εντός και εκτός συνόρων. Το καθεστώς του Ερντογάν προσπαθεί να πιάσει μ' ένα σμπάρο δυο τριγώνια. Να υλοποιήσει μία επεκτατική πολιτική στην ευρύτερη περιοχή και ταυτόχρονα να βάλει φραγμούς και όρια στο κουρδικό ζήτημα.

Από την αρχή του πολέμου της Συρίας, άλλωστε, η Τουρκία ζητούσε επίμονα να δημιουργηθεί μια ουδέτερη ζώνη μεταξύ τους και θεωρούσε την αυτονομία των Κούρδων κόκκινη γραμμή της. Η πολιτική αυτή δεν έγινε δεκτή από την Αμερική, τη στιγμή που οι Κούρδοι αποτελούσαν βασικό σύμμαχό της στη Συρία και η Τουρκία συνεχώς ερχόταν σε αντίθεση με την Ουάσινγκτον.

Υπενθυμίζεται ότι η Τουρκία πρώτα επένδυσε στο ISIS, όμως όταν αυτό έχασε δύναμη μέσα στον πόλεμο, ξεκίνησε να παίξει ξανά πάνω στις ισορροπίες που δημιουργήθηκαν με τη ανάμειξη της Ρωσίας στον συριακό πόλεμο. Οι Αμερικανοί συμφώνησαν με τους Κούρδους να δημιουργήσουν έναν στρατό που θα έλεγχε ιδιαίτερα τις δικές τους περιοχές στον Βορρά. Αυτό σήμαινε πως η Αμερική θα ισχυροποιούσε τη θέση της στη Συρία ενάντια στη Ρωσία. Η Ρωσία, λοιπόν, έδωσε το πράσινο φως, ώστε η Τουρκία να κάνει εισβολή στο Αφρίν και να αποδυναμώσει τους Κούρδους.

Φυσικά, η Ρωσία έχει και άλλα σχέδια. Ο Πούτιν επιμένει σε μία λύση στη Συρία μόνο με τον Άσαντ. Αυτό σημαίνει ότι με την εισβολή των Τούρκων στην περιοχή, η Ρωσία θα προσπαθήσει να αναγκάσει τους Κούρδους να δεχτούν τη λύση που θα προτείνει. Όμως είναι φανερό ότι η λύση αυτή σημαίνει πως οι Τούρκοι δεν θα μπορέσουν να μείνουν στο Αφρίν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η ύπαρξη του τουρκικού στρατού αλλάζει τελείως την ισορροπία στην περιοχή και δημιουργεί τεράστια προβλήματα – άρα και περισσότερες συγκρούσεις.

Το καθεστώς της Τουρκίας ονόμασε την εισβολή «Κλάδο Ελαίας», όπως οι Αμερικάνοι ονόμαζαν τις εισβολές που κάνανε χρησιμοποιώντας τον όρο ελευθερία. Δολοφονούν τους λαούς, πραγματοποιούν εισβολές στη γη τους, βομβαρδίζουν γυναίκοι και δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν το σύμβολο της ειρήνης. Όμως, η πραγματική ειρήνη και ελευθερία θα έρθουν, όταν οι λαοί θάψουν τους εισβολείς τους μέσα στη γη τους.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**